26/04/2019

Η Ορθοδοξία, θεματοφύλακας της παράδοσης στην ξενιτιά

/ Ομογένεια

Για μία ακόμα φορά η Ορθόδοξη Εκκλησία αποδεικνύεται όχι απλώς ο στυλοβάτης της πίστης σε κάθε γωνιά του κόσμο, αλλά και ο θεματοφύλακας αξιών και παραδόσεων.

Όπως γράφει σε εκτενές του αφιέρωμα το neoskosmos.com το ελληνορθόδοξο κολέγιο στην Αδελαϊδα διοργάνωσε και φέτος πασχαλινό σεμινάριο:

Πασχαλινά κουλουράκια, λαμπάδες, κόκκινα αυγά και πασχαλινές κάρτες, ήταν μόνο μερικά από τα εδέσματα και χειροτεχνίες που ετοίμασαν για να υποδεχθούν τις άγιες ημέρες του Πάσχα, οι 143 μαθητές του Κολεγίου Αγίου Γεωργίου, οι οποίοι συμμετείχαν στο ειδικό «πασχαλινό» σεμινάριο που διοργανώνει το ελληνορθόδοξο κολέγιο στην Αδελαϊδα τα τελευταία τρία χρόνια.

«Στόχος μας είναι μέσα από διασκεδαστικές και πρωτότυπες δραστηριότητες να κάνουμε τα παιδιά να αγαπήσουν τα ήθη και έθιμα της πατρίδας μας, να μάθουν

την ουσιαστική σημασία των παραδόσεων και των εθίμων του ελληνορθόδοξου Πάσχα, και τα εμπνεύσουμε να αγκαλιάσουν και να υιοθετήσουν τον ελληνικό τρόπο ζωής» λέει η διευθύντρια του Ελληνικού Σχολείου Αγίου Γεωργίου, Μαρία Μιλτιάδου.

Στο επιμορφωτικό πρόγραμμα συμμετέχουν επίσης οι γονείς καθώς και οι παππούδες και οι γιαγιάδες των μαθητών, ενώ οι δύο ιερείς του Αγίου Γεωργίου, ο ιερατικώς προϊστάμενος πάτερ Διογένης και ο πατέρας Κωνσταντίνος, έχουν αναλάβει να διδάξουν τα παιδιά την θρησκευτική και θεολογική σημασιολογία των δραστηριοτήτων και των εθίμων που ακόμα διατηρούνται ζωντανά στην Αυστραλία.

Σύμφωνα με την 36χρονη διευθύντρια, οι πολιτιστικές και θρησκευτικές δραστηριότητες στις οποίες εκτίθενται οι μαθητές φαίνεται να έχουν πολύ μεγαλύτερο αντίκτυπο και επιρροή στα παιδιά αφού τα τελευταία μέσα από το παιχνίδι και την αλληλεπίδραση μαθαίνουν υπό τη μορφή διασκέδασης και παιχνιδιού χωρίς να τους ασκείται πίεση, να αποδεχθούν ήθη και έθιμα τα οποία ενδεχομένως ως ένα σημείο να μην καταλαβαίνουν.

«Είμαι και εγώ παιδί μεταναστών από την Κύπρο. Οι γονείς μου, όπως και πολλοί γονείς, έχασαν τα πάντα πριν έρθουν στην Αυστραλία, αλλά δεν ξέχασαν και δεν έχασαν ποτέ την αγάπη και την πίστη τους στην πατρίδα, γι’ αυτό και θεωρώ πως αφού εκείνοι κατάφεραν παρά τις κακουχίες και τα προβλήματα να σώσουν τον πολιτισμό και τη θρησκεία μας, είναι χρέος όλων μας να κάνουμε το ίδιο.

«Τότε θα ξέρουμε πως είμαστε ισάξιοι της δικής τους προσπάθειας» καταλήγει η

ομογενής δασκάλα.